

[Pürschel.]

fuldstændig tilstrækkeligt Bevis for, at han erkender, at Udtalelsen er uheldig. Jeg skal derfor ikke opholde mig længere ved dem. Den højtærede Forsvarsminister erkendte — saaledes forstod jeg ham —, at en Forudsætning for, at Loven af 1922 kan siges at være forsvarligt administreret, er, at de til Flaadens Linie hørende Skibe er i tjenstdygtig og sejldygtig Stand. Jeg opfatter Ministerens Ord som en klar Erkendelse af, at Forudsætningen er den nævnte, og dette noterer jeg til fremtidig Efterretning. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sagde, at jeg havde gjort mig skyldig i en Misforstaaelse, naar jeg havde troet, at han vilde indlade sig i en Diskussion med mig. Det beklager jeg; dette var dog ikke Udtryk for nogen Form for Højhedsvanvid, saaledes som det laa nær at antage, men kun for simpel Høflighed. Jeg gik ud fra, at det ærede Medlem, naar han henvendte Ordet til mig, ogsaa ønskede, at jeg skulde svare; men jeg forstaaer altsaa nu, at naar det ærede Medlem for Fremtiden staar op her og taler til mig, behøver jeg ikke at svare, og det føler jeg som en betydelig Lettelse.

Maa jeg endelig sige med Hensyn til Ordningen af 1922, at den er, naar den gennemføres forsvarligt, en Ordning, som Landet efter vor Mening meget vel kan være tjent med.

Udenrigsministeren (*Moltesen*): Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen stillede det Spørgsmaal til mig, om jeg anser det for forsvarligt at give Udlandet vildledende Oplysninger. Jeg skal hertil svare, at det anser jeg ikke for forsvarligt; jeg har ikke gjort det, og jeg vil heller ikke gøre det med min gode Villie.

Det ærede Medlem talte om den Alvor, hvormed jeg modtog hans berygtede Afrustningsforslag, dette Afrustningsforslag, som jeg har Indtryk af, at han selv har forladt, da jeg ser, at man fra international socialdemokratisk Side erklærer, at et enkelt Land ikke kan afruste. Denne Alvor vil altid fra min Side møde det ærede Medlem, enten han kommer med et Afrustningsforslag, eller han behandler hele vort Forsvarsspørgsmaal paa den Maade, som jeg har været Vidne til i de Aar, jeg har hørt det ærede Medlem her i Tinget eller udenfor Tinget. For mig er det afgørende i denne Sag ikke

nogle Millioner mere eller mindre — det er et økonomisk Spørgsmaal —, for mig er det afgørende dette: om det danske Folk har Villie til at forsvare sin Frihed og Selvstændighed — om være skal, sætte Livet ind. Det er et saadant Folk, jeg ønsker at være med til at opdrage, og det er et saadant Folk, jeg ønsker, at mine Børn skal være Medlemmer af.

Saa længe man endnu fastholder den Negation, som Hørup har udtrykt: Hvad kan det nytte? og nærer denne intellektualistiske Livsbetragtning, som de to Partier altid argumenterer ud fra, vil jeg altid være en bestemt Modstander af dem, idet jeg mener, at det, det kommer an paa, er Forsvarsvillien i Folket, ikke om Flaaden har et Skib mere eller mindre, ikke om vi har et Regiment mere eller mindre, det kan vi bøde paa, naar der er Villie dertil i vort Folk. Men de Herrer har været med til at gøre hele denne Forsvarsvillie veg og vag, og i den Henseende vil de altid træffe mig som deres bestemte Modstander, hvad enten jeg staar i min nuværende Stilling eller i en anden.

Dahlgaard: Overfor den højtærede Udenrigsministers Ideal staar vort Ideal: at et Folks første Opgave og første Pligt er at erkende Sandheden og handle derefter. Hvis man altid gør det, er der ogsaa altid tilstrækkeligt at sætte Livet ind for.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, at vi fra vor Side er stadig rede til imødekommende Forhandling, men en saadan kan jo ikke komme i Stand, naar de ærede Medlemmer altid gaar opad med Militærudgifterne, det kan den kun, naar de gaar nedad mod os, og netop derfor begyndte jeg i Dag med at sige, at det her foreliggende Forslag var en Imødekommenhed overfor Venstrepartiet — ikke hvad vi kunde have ønsket at stille Forslag om af Besparelse, men netop Udtryk for, at man efter den Stilling, Forsvarsministeren og Partiet i Fjor indtog, kunde have ventet, at Venstre havde været rede til at akceptere disse beskedne Besparelsesforslag.

L. Rasmussen: Den højtærede Udenrigsminister gik udenom mit Spørgsmaal. Jeg skal først gøre opmærksom paa, at vi ikke har forladt vort Afrustningsforslag, men absolut mere end nogen Sinde er over-